

F. t. L. om Naturfredning.

paakrævet, at der paa de aarlige Finanslove bevilges de til Lovens Gennemførelse — derunder Udredelse af de Statskassen paahvilende Erstatninger — fornødne Beløb. Det maa herved erindres, dels at der efter Lovforslaget aldrig bliver Tale om Afstaaelse af Ejendom, men kun om Paalæggelse af Servituter om Fredning eller Færdselsret, og at Erstatningsbeløbene derfor som Regel neppe vil være synderlig store, dels at Rigsdagen efter Forslagets § 3 faar den overvejende Indfyldelse paa Sættelsen af Overfredningsnævnet og derigennem Indseende med Midlernes Anvendelse.

Ministeriet maa endvidere anse det for rimeligt, at ogsaa de kommunale Kasser bærer en passende Andel af Udgifterne ved en Frednings Gennemførelse, idet Fredningen som oftest vil være af væsentlig Værdi for den Kommune, i hvilken Ejendommen ligger; paa Landet vil denne Interesse dog i Reglen ikke være knyttet til den enkelte Sognekommune, i hvilken Ejendommen ligger, men til hele Egnen, og der kan derfor være Rimelighed for at undlade at lægge nogen Byrde paa Sognekommunen, men lade Amtskommunen betale hele den kommunale Andel. Da det endvidere kan være naturligt at lade Statskassen bære en større Anpart end en Tredjedel, har man foreslaaet, at Udgifterne til Erstatning deles lige mellem Statskassen og de kommunale Kasser, henholdsvis Kommunens Kasse i København, Frederiksberg og Købstæderne og Amtspartitionsfonden paa Landet.

§ 14

er bibeholdt uforandret fra det forrige Forslag, hvor Bestemmelsen fandtes som § 12, 1ste—3dje Stk., jfr. herved det ved § 3 bemærkede.

ad § 15.

Medens det tidligere Forslag i § 12, 5te Stk., alene indeholder en Bestemmelse

om, at Overfredningskommissionens Kendelser er endelige, har man i nærværende Forslag i Overensstemmelse med Underudvalgets Ønske tilføjet en Regel, hvorefter den endelige Afgørelse af alle Erstatnings-spørgsmaal henlægges til Vurdering af Mænd, som paa Ejerens Begæring udmeldes af Retten, jfr. iøvrigt det ved § 3 ovenfor anførte.

§ 16

svarer til § 13 i det tidligere Forslag; dog er dettes Regel om to Tredjedeles Majoritet under Hensyn til Indskrænkningen i Antallet af Nævnens Medlemmer ændret til Enstemmighed.

§§ 17—18

indeholder nye Bestemmelser, som er optagne efter Underudvalgets Ønske.

§§ 19—21

er enslydende med det ældre Forslags §§ 14—16.

ad § 22.

Det vil vistnok jævnligt vise sig, at et for Fredningsnævnet rejst Spørgsmaal om Fredning eller Færdselsret vil give Anledning til Tvivl af juridisk Art; dette vil navnlig gælde Færdselsspørgsmaal, f. Eks. om der er hævdet Ret for alle og enhver til at færdes i en Skov, om en Sti eller en Vej lovligt kan afspærres, og lign. Det er klart, at Afgørelsen af saadanne Spørgsmaal kan være af stor Betydning for Fredningsnævnets Arbejde, og da Nævnet selvfølgelig ikke selv kan afgøre retlige Tvivl af denne Art, maatte man vistnok ogsaa uden positiv Hjemmel antage, at Nævnet har Kompetence til paa det offentlige Vegne at optræde som Sagsøger i saadanne Sager. For imidlertid at afskære enhver Tvivl i saa Henseende har Ministeriet anset det for hensigtsmæssigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom.

§§ 23—25

svarer til §§ 17—19 i det tidligere Forslag.